

Audycja Nr 105, temat: Dzień Zielonych Świąt, sobota 15 maja 2010.

W programie religijnym W CZORAJ DZIŚ I NA WIEKI, witają naszych słuchaczy Ireneusz Kołacz, Tadeusz Żurek i Przemysław Merski, a tematem dzisiejszym jest DZIEŃ ZIELONYCH ŚWIĄT, albo ZESŁANIE DUCHA ŚWIĘTEGO, opisany w Dziejach Apostolskich. Na Górze Oliwnej, czterdziestego dnia po swoim zmartwychwstaniu przed odejściem do nieba Pan Jezus polecił towarzyszącym mu swoim uczniom, aby wrócili się do Jerozolimy i czekali na obiecane pocieszyciela od Ojca, to jest Ducha Świętego. *„Ja prosić będę Ojca i da wam innego Pocieszyciela, aby był z wami na wieki Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo go nie widzi i nie zna; wy go znacie, bo przebywa wśród was i w was będzie.* Jan. 14:16-17 Po pożegnaniu swego Pana, który unosząc się zniknął w obłokach, zgodnie z zaleceniem uczniowie wrócili się do Jerozolimy.

Wraz z oddanymi Bogu ludźmi uczniowie tworzyli około sto dwudziesto osobową społeczność i przez dziesięć dni trwali w modlitwie i poście i wyczekiwali na otrzymanie mocy z wysokości. Święto Zbiorów – żydowska uroczystość „Pięćdziesiątnicy”, albo inaczej „Dzień Zielonych Świąt”, był również przypomnieniem otrzymanego Prawa jako „Dziesięć Przykazań”, przekazanego im przez Pana Boga za pośrednictwem Mojżesza na Górze Synaj. Na obchodzenie tego święta, Żydzi zgodnie z nakazem przybywali do Jerozolimy, aby uczcić tę uroczystość w świątyni. W Dziejach Apostolskich 2: 9-11, czytamy, że: *„Pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem . . .”* Tu św. Łukasz dokładnie wylicza narody, z których przybyli, więc ci ludzie zgromadzeni w Jerozolimie reprezentowali cały ówczesny świat cywilizowany.

W poranek Pięćdziesiątnicy uczniowie wspólnie przebywali w Jerozolimie. Miejszem ich spotkania była górna sala lub sala na piętrze. Tradycja wskazuje, iż był to Wieczernik, na Syonie, gdzie 50 dni wcześniej wspólnie obchodzili Ostatnią Wieczerzę. Czytamy: *„A gdy nadszedł dzień Zielonych Świąt, byli wszyscy razem na jednym miejscu. I powstał nagle z nieba szum, jakby wiejącego gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, gdzie siedzieli. I ukazały się im języki jakby z ognia, które się rozdzieliły i usiadły na każdym z nich I napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym, i zaczęli mówić innymi językami, tak jak im Duch poddawał.”* Dz. Ap. 2:1-4 Szum jakby gwałtownego wiatru słyszeli nie tylko uczniowie, lecz także licznie zgromadzeni Żydzi i prozelici ze wszystkich narodów Cesarstwa Rzymskiego. Dla tego zebranego tłumu, niewątpliwie, było to wielkie wydarzenie. Szczególnie, gdy na każdego z apostołów na czele z Piotrem osiadł Duch Święty w postaci ognistych języków. Napełnieni tą mocą, opuścili śmiało Górną Salę i zaczęli przemawiać do zatrwożonych zebranych tłumów obcymi językami, jako zewnętrzny znak mocy Bożej okazanej na nich a zdziwiony tłum rozumiał uczniów jak czytamy: *„ . . . Zarówno Żydzi jak prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich, jak w naszych językach głoszą wielkie dzieła Boże. Zdumieli się wtedy wszyscy i będąc w niepewności, mówili jeden do drugiego: Cóż to może znaczyć?”* Dz. Ap. 2:11-12

Następnie św. Piotr zaczął nauczać, wyjaśniając w sposób zrozumiały dla Żydów rolę Jezusa jako Mesjasza i opowiadał o Jego zmartwychwstaniu, jak czytamy, *„Na to powstał Piotr wraz z jedenastoma, podniósł swój głos i przemówił do nich: Mężowie judzcy i wy wszyscy, którzy mieszkacie w Jerozolimie! Niechże wam to będzie wiadome, dajcie też posłuch słowom moim . . . tutaj jest to, co było zapowiedziane przez proroka Joela: I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, Że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało I prorokować będą synowie wasi i córki wasze . . . Nawet i na sługi*

moje i służebnice moje Wyleję w owych dniach Ducha mego I prorokować będą. . . Mężowie izraelscy! Posłuchajcie tych słów: Jezusa Nazareńskiego, męża, którego Bóg wśród was uwierzytelnił przez czyny niezwykle, cuda i znaki, jakie Bóg przez niego między wami uczynił, jak to sami wiecie, Gdy według powziętego z góry Bożego postanowienia i planu został wydany, tego wyście rękami bezbożnych ukrzyżowali i zabili; Ale Bóg go wzbudził, rozwiązawszy więzy śmierci, gdyż było rzeczą niemożliwą, aby przez nią był pokonany. . . Tego to Jezusa wzbudził Bóg, czego my wszyscy świadkami jesteśmy; Wywyższony tedy prawicą Bożą i otrzymawszy od Ojca obietnicę Ducha Świętego, sprawił to, co wy teraz widzicie i słyszycie. . . Niechże tedy wie z pewnością cały dom Izraela, że i Panem i Chrystusem uczynił go Bóg, tego Jezusa, którego wy ukrzyżowaliście. Dzieje Ap. Rozdział 2. Joel:3:1-2

A gdy to usłyszeli, byli poruszeni do głębi i rzekli do Piotra i pozostałych apostołów: Co mamy czynić, mężowie bracia? A Piotr do nich: Upamiętajcie się i niechaj się każdy z was da ochrzcić w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a otrzymacie dar Ducha Świętego.” Uwierzyła ogromna liczba ludzi, około trzech tysięcy, którzy zostali ochrzczeni. W ten sposób powstał Kościół. Według obietnicy Pana Jezusa i relacji Łukasza, autora Dziejów Apostolskich, zesłanie Ducha Świętego na uczniów Jezusa zgromadzonych w Jerozolimie było punktem zwrotnym. W swojej Ewangelii Łukasz relacjonuje czyny i nauczanie Jezusa. W Dziejach Apostolskich opisuje, co Jezus czynił za pośrednictwem swoich świadków – uczniów. Dzięki tej nowej obecności Jezusa poprzez wpływ Ducha Świętego, wierzący stali się Kościołem i zostali rozesłani, by być świadkami Jezusa w Jerozolimie i w całej Judei, i Samarii, i aż po krańce ziemi Dz. 1:8. W rezultacie tej pracy mamy dzisiaj w świecie około półtora miliarda Chrześcijan.

W całej Biblii znajdujemy wzmianki o Duchu, Duchu Bożym, Duchu Świętym. W Starym Testamencie zdolności przewodzenia i siłę zapewniał właśnie Duch. Dogłębne i wnikliwe zrozumienie pozwalające prorokom dostrzegać i rozumieć to, co dla innych było zakryte, stanowiło szczególny dar Ducha. „*Albowiem proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym.*” 2 Piotr. 1:21 Ten dar Ducha, pozwalał z absolutną pewnością ogłaszać prorokom, od Mojżesza aż do Malachiasza, że ich przesłanie jest słowem Pana, wywierając decydujący wpływ na całe życie narodu Izraelskiego. Poprzez udzielane prorokom natchnienie oraz ich decydujący wpływ na przywódców narodu Bóg powoływał lud do Siebie i umożliwiał mu podążanie za Jego wezwaniem. Jako przykład, wśród wielu, którzy pod wpływem Ducha Bożego odegrali szczególną rolę możemy tu wymienić powołanie Mojżesza i Jozuego do przewodzenia temu narodowi. W okresie przejściowym z okresu Sędziów do okresu Królów prorok Samuel, który sam był uproszony u Boga przez jego matkę Annę, pomazał na króla Dawida, który odegrał szczególną rolę w historii tego narodu. Jak czytamy: „*Wtedy wziął Samuel róg z olejem i namaścił (Dawida) w gronie jego braci; i od tego dnia Duch Pański spoczął na Dawidzie i pozostał na nim nadal. . .*” 1 Sam. 16:13

Kiedy lud Izraelski okazał się nieposłuszny, Bóg obiecał zesłać swego Ducha dla odnowy narodu, co Pan Bóg pokazał symbolicznie prorokowi Ezechielowi udzielając mu wizję „*doliny suchych kości*”, jak czytamy: „*I rzekł (Pan) do mnie: Synu człowieczy, te kości - to cały dom izraelski. Oto mówią oni: Uschły nasze kości, rozwiała się nasza nadzieja, zginęliśmy. Prorokuj, więc i powiedz im: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja otworzę wasze groby i wyprowadzę was z waszych grobów,*

ludu mój, i wprowadzę was do ziemi izraelskiej. I poznacie, że Ja jestem Pan, gdy otworzę wasze groby i wyprowadzę was z waszych grobów, ludu mój. I tchnę w was moje ożywcze tchnienie, i ożyjecie; i osadzę was w waszej ziemi, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam - mówi Pan.” Ezechiel 37:1-14 Pan Bóg wpłynął na Ezechiela by prorokował załamany Izraelitom, którzy stracili wszelką nadzieję na powrót do swego kraju jako naród. Pierwszy przypadek miał miejsce w szóstym wieku przed naszą erą, kiedy Izraelici zostali zabrani do niewoli Babilońskiej. Wydarzenie o znacznie większym znaczeniu związane było z rokiem 70-tym naszej ery, kiedy Izraelici utracili swój kraj i zostali rozproszeni pomiędzy wszystkie narody cywilizowanego świata. Pan Bóg przez proroka zadeklarował, że ma moc i ją użyje, aby wszyscy umarli i wysuszeni Izraelici, którzy szanują swoją narodową nadzieję, mogli ożyć. Bóg dał zapewnienie, że On będzie ich stopniowo ożywiał i stopniowo oni będą stawali się jednolitym narodem we własnej ziemi. To proroctwo wypełnia się na naszych oczach. Ale finałowy etap będzie wtedy, gdy natchnieni Bożym duchem otrzymają nową energię narodowego życia. Mając odrodzoną wiarę w obietnice Boże dane ich ojcom, jako naród powrócą do zakonu i do świadectwa, Izaj. 8:20, przez które poznają Jezusa jako swego Mesjasza i Zbawiciela. To stanie się punktem zwrotnym w życiu tego narodu jak również całej ludzkości świata, gdyż oni staną się kanałem przewodnim i światłem dla innych narodów zgodnie z ich przeznaczeniem, o czym prorokował prorok Izajasz 2:3 *„I pójdzie wiele ludzi, mówiąc: Pójdźcie a wstąpmy na górę Pańską, do domu Boga, Jakubowego, a będzie nas uczył dróg swoich, i będziemy chodzili ścieżkami jego; albowiem z Syonu wyjdzie zakon, a słowo Pańskie z Jeruzalemu.”*

Miasto Jerozolima, gdzie narodził się Kościół chrześcijański, ma znaczenie symboliczne. W Starym Testamencie przepowiedziano, że Bóg sprowadzi chwałę wszystkich narodów z powrotem do Jerozolimy (Iz. 66), a także, że stamtąd wyjdą posłańcy do krain, które nie słyszały o imieniu Boga. (Iz. 66, 19; 2,3). Ewangelia według św. Łukasza ukazuje Jezusa podróżującego w kierunku Jerozolimy. Jego spotkania z uczniami po zmartwychwstaniu i powierzenie im głoszenia nowiny o zbawieniu i przebaczeniu grzechów jest końcowym tematem tej Ewangelii. Dzieje Apostolskie zaczynają się od przypomnienia, iż to zadanie rozpocznie się od Jerozolimy, ale dopiero wtedy, gdy uczniowie otrzymają moc Ducha Świętego. W ten sposób Księga ta opowiada o rozwoju Kościoła, podkreślając kluczową rolę Ducha Świętego w udzielaniu mocy tym, którzy głoszą światu Dobrą Nowinę. Większość Chrześcijan przyjęła dogmat, że Bóg jest jeden, ale zarazem jest Trójcą; Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Jednak jak mogliśmy zauważyć, że Pismo Święte wyraźnie uczy, że Pan Bóg i Jego Syn Jezus Chrystus są oddzielnymi indywidualnymi istotami duchowymi a Duch Święty jest energią, wpływem, którego źródłem jest sam Pan Bóg.

Święty Łukasz jako autor Dziejów Apostolskich zamierzał przekazać czytelnikowi dzieje pierwotnego Kościoła począwszy od skromnych jego początków. Wówczas urzeczywistniły się słowa pożegnalne Chrystusa: *„Będziecie moimi świadkami . . . po krańce ziemi”* (Dz. Ap. 1:8). W opisie księgi ciągle rozszerza się horyzont działalności apostolskiej: z Jerozolimy na cały świat ówczesny. *„Nauka o zbawieniu”* (Dz. Ap. 13: 4-5) stopniowo przechodzi od Żydów do pogan. Ten rozwój dokonuje się pod wpływem Ducha Świętego zesłanego w Dniu Zielonych Świąt Czas nasz dobiega końca prosimy nas słuchać w sobotę 19 czerwca o tej samej porze, czekamy na telefony pod numerem 9415 – 1923. Dla zainteresowanych podajemy naszą stronę internetową www.polishbiblestudents.com Dobranoc państwu

Dodatek